

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ФАКТОРИНГОВИХ ОПЕРАЦІЙ ПІДПРИЄМСТВА

Гамова А.С., гр. Б-27м

Науковий керівник – ст. викл. **Н.С. Герасимова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Основними формами рефінансування дебіторської заборгованості, що застосовуються сьогодні, є знижка покупцям за скорочення строків розрахунків (спонтанне фінансування); факторинг; облік векселів; форфейтинг. Факторинг являє собою операцію по рефінансуванню дебіторської заборгованості по розрахунках з покупцями продукції. Факторингові операції здійснюють комерційні банки. Основний принцип факторингової операції полягає в тому, що підприємства-продавці передають банку право вимагати кошти по платіжних документах за відвантажену продукцію.

З розглянутих облікових джерел практично всі автори (Бригхем Е., Г. Велш і Д. Шорт, В.М. Власова) погоджуються з тим, що факторинг – прямий (безпосередній) продаж рахунків, що підлягають одержанню. Лише деякі визначають факторинг (від англ. factor посередник) як один зі способів кредитування торговельних операцій, при якому спеціалізована компанія (фактор-підприємство, банк або інший фінансовий агент) придбає в підприємства-постачальника платіжні вимоги клієнта на відвантажені товари (виконані роботи, надані послуги), а постачальник передає фінансовому агенту права стягнення з боржника відповідного боргу.

Віднесення факторингу до поступки, на нашу думку, є не зовсім правильним. Поступкою (цесією) називає його і М.А. Ліминовський. Хендриксен Е.С., Ван Марення М.Ф. називають поступкою тільки один з видів факторингу – із правом регресу (тобто з правом зворотної вимоги до постачальника відшкодувати сплачену суму); факторинг без права регресу називають продажем. Аналіз економічних джерел показав, що факторинг істотно відрізняється від поступки. Поняття операції факторингу по своєму правовому поняттю вужче, ніж поняття цивільно-правової поступки боргу. Отже, можна дати узагальнене визначення факторингу в українському законодавстві: «Факторинг – передача прав вимоги, яка впливає з постачання товару або надання послуг, за відповідну компенсацію й інкасація цих вимог». Факторинг – це: продаж дебіторської заборгованості фінансовій компанії; один з видів позик; механізм фінансування, що передбачає надання комплексу фінансових послуг.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ СТАТУТНОГО КАПІТАЛУ ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА

Гуназа Е.В., гр. Б-27м

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **А.О. Баранова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Прагнення України вступити у міжнародні економічні союзи створює передумови для розвитку інформаційного забезпечення інтеграційних процесів. В цих умовах не останнє місце посідає облік, який виступає як основне джерело інформації про результати фінансово-господарської діяльності підприємства, фінансово-майновий потенціал, ринкову вартість підприємства.

Фахівці різних країн відзначають, що сучасна система обліку знаходиться у кризовому стані, фінансові звіти настільки складні, що тільки найобізнаніші у фінансовій сфері користувачі можуть займатися ними. Серед найбільш прогресивних змін у визначенні методу обліку є моделювання об'єктів і процесів. Цей метод дозволяє визначити недоліки у системі обліку і розробити напрямки його удосконалення. На нашу думку, моделювання об'єкту обліку дозволяє дати більш точну оцінку економічним явищам, оскільки враховує усі внутрішні і зовнішні чинники, створює систему об'єктивної оцінки об'єкту і тим самим сприяє підвищенню релевантності інформації для цілей управління.

Необхідність формалізації статутного капіталу зумовлена тим, що при проведенні операцій, пов'язаних з рухом статутного капіталу, необхідно оцінювати розмір статутного капіталу на кожному етапі його формування і зміни, порівнюючи його з прогнозованою вартістю чистих активів товариства і мінімальним розміром статутного капіталу, встановленим законодавством. Оцінка вартості чистих активів вимагається у кінці звітного періоду, але зміна статутного капіталу може відбуватися і всередині звітного періоду, тому для уникнення наступних коригувань, керівництву АТ необхідно визначити вартість чистих активів на даний момент і спрогнозувати її на кінець звітного періоду. Для збільшення об'єктивності оцінки, система виміру статутного капіталу повинна відповідати вимогам точності, релевантності, об'єктивності, що максимально може бути забезпечене за допомогою аналітичних прийомів. Крім того, формалізація і надання, за можливості, алгоритму розрахунку дозволить розробити ефективну методику аудиту статутного капіталу.